κ. Λουκ. ιγ', 8. 2) ἐκ τίνος αἰτίας, Σοφ. Τρ. 671, Εὐρ. Κύκλ. 639.

ὀστίτης, ου, ὁ ἐντὸς τῶν ὀστῶν, ὁ ἀνήκων εἰς τὰ ὀστᾶ, μυελὸς ὀστ. Ρουφ. Ἐφέσ. σ. 43 Clinch.

ὀστλιγξ, -ιγγος, ὁ, βόστρυχος, πλόκαμος, Λατ. cirrus, cincinnus, Καλλ. Ἀποσπ. 12· πρβλ. **ἄστλιγξ**. **II.** πᾶν ὅ,τι εἶναι συνεστραμμένον καὶ βοστρυχοειδές, οἷον, 1) ἕλιξ, ψαλὶς τῆς ἀμπέλου καὶ ἄλλων ἀναρριχητικῶν φυτῶν, Θεοφρ. π. Φυτ. Ἱστ. 3. 18, 5· ὑποκορ. **ὀστλίγγιον** μνημονεύεται ὑπὸ τοῦ Δουκαγγ. 2) λαμπηδών, Ἀπολλ. Ῥόδ. Α. 1297 πρβλ. **βόστρυχος**, **ἕλιξ**. 3) ἐπὶ τῶν βοστρύχων τῶν τευθίδων καὶ σηπιῶν, Νικ. Ἀλεξιφ. 470.

ὀστοδερμία, ἡ, ὀστᾶ καὶ δέρμα ὁμοῦ, Τζέτζ. Ἱστ. 10, 717.

ὀστόδερμον, τό, ἡμαρτημένη γραφὴ ἀντὶ **ὀστρακόδερμον**, Θεογνώστ. Κανόν. σ. 13, 1, ἔκδ. Gaisf.

ὀστο-δοχεῖον, τό, δοχεῖον ὀστῶν, Γλωσσ.

ὀστο-ειδής, ές, ὅμοιος, πρὸς ὀστοῦν, Ἱππ. 410. 2, Γαλην.

ὀστο-θηκάρια, τά, μικραὶ ὀστοθῆκαι, Ἐπιγρ. Ἐφέσου, Wood Discov. etc. Append. 7, Nº 14.

ὀστο-θήκη, ἡ, τόπος ἐν ᾧ τίθενται ὀστᾶ, ὀστοδοχεῖον, Λυκόφρ. 357, Συλλ. Ἐπιγρ. 2728, 2731, κ. ἀλλ.

ὀστο-κατάκτης, ου, ὁ, Λατ. ossifragus, ὁ θραύων ὀστᾶ, θαλάσσιος ἀετός, Γλωσσ.

ὀστο-κλάστης, ου, ὁ, = τῷ προηγ., Γλωσσ.

ὀστο-κόπος, ὁ, ἴδε **ὀστεοκόπος** II.

ὀστοκοπώδης, ες, ὁ αἰσθανόμενος μεγάλην κόπωσιν, ὡς ἐὰν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ἦσαν τεθραυσμένα, Παλλαδ. περὶ Πυρετῶν 76.

ὀστο-κόραξ, -ᾰκος, ὁ, ὁ θαλάσσιος ἀετός, ὀστοκατάκτης, Λατ. ossifragus, Γλωσσ

ὀστολογέω, συλλέγω ὀστᾶ, Ἰσαΐ. 48. 22.

ὀστολογία, συλλογὴ τῶν ὀστῶν μετὰ τὴν καῦσιν τοῦ σώματος, Διόδ. 4. 38 — ὡσαύτως **ὀστολόγιον**, τό, Λατ. ossilegium, Γλωσσ. **II.** πραγματεία περὶ ὀστῶν, Γαλην. 4. 27.

ὀστο-λόγος, ον, (λέγω Β) ὁ συλλέγων ὀστᾶ, Ἐπίλυκος ἐν Ἀδήλ. 2· **Ὀστολόγοι**, ὄνομα τραγῳδίας τινὸς τοῦ Αἰσχύλου, Ἀθήν. 667C.

ὀστο-μᾰχία, ἡ, παιδιά τις παιζομένη διὰ δεκατεσσάρων ὀστεΐνων τεμαχίων διαφόρων σχημάτων. Τοιαύτη τις παιδιὰ ὑπάρχει νῦν παρὰ τοῖς Σίναις, Αὐσονίου Εἰδύλλ. 13 ἐν τῷ προοιμ.

ὀστο-ποιητικός, ή, όν, ὁ ἀνήκων ἢ ἀρμόζων εἰς τὴν παραγωγὴν ἢ τὸν σχηματισμὸν ὀστοῦ, δύναμις Γαλην. 5. 12.

ὀστοτραγέω, τρώγω ὀστᾶ, σὺν αὐτοῖς ἄλλους ὥσπερ κύνας ὠστοτραγηκότας λιχνεύσασθαι Γ. Παχ. τ. Β', σ. 232, 10, ἔκδ. Β.

ὀστοῦν, τό, Ἀττ. συνηρ. ἀντὶ **ὀστέον**, ὃ ἴδε.

ὀστοφαγέω, τρώγω ὀστᾶ, Στράβ. 776.

ὀστο-φάγος, ον, ὁ τρώγων ὀστᾶ, Βυζ.

ὀστο-φᾰνέω, δεικνύω ὀστᾶ, ἔχω αὐτὰ οὕτως ὥστε νὰ φαίνωνται, Ἱππιατρ.

ὀστο-φόρος, ον, ὁ ἔχων σκληροὺς πυρῆνας, ὀπῶραι Achmes Ὀνειρ. 151.

ὀστο-φυής, ές, ὁ ἔχων φύσιν ἢ οὐσίαν ὀστεώδη, Ματραχομυομ. 297.

ὀστράκεος [ᾰ], α, ον, = **ὀστράκινος**, Νικ. Ἀποσπ. 6. 3, Ὀρφ. Ἀργ. 320· — **ὀστράκειος** ἐν Σχολ. εἰς Λουκ. Λεξιφ. 7.

ὀστρᾰκεύς, έως, ὁ, κεραμεύς, Ἀνθολ. Πλαν. 191.

ὀστράκηρός, ά, όν, ὁ ἔχων φύσιν ὀστρακίνην, ζῷα ὀστρακηρά, ἔχοντα ὀστράκινον περίβλημα, Ἀριστ. π. τὰ Ζ. Ἱστ. 4. 4, 18, π. Ζ. Μορ. 4. 5, 19, κ. ἀλλ.· ἴδε **ὀστρακόδερμος**.

ὀστρᾰκίας, ου, λίθος τις ὅμοιος τῷ ἀχάτῃ, Πλίν. 37. 65.

ὀστρᾰκίζω, ἐξορίζω δι' ὀστράκων, ἐξοστρακίζω, Θουκ. 1. 135., 8. 73, Ἀνδοκ. 23. 42, κτλ.· παρ' Ἡροδ. **ἐξοστρακίζω**. — Τὸν **ὀστρακισμὸν** εἶχον ἐν Ἀθήναις οὐχὶ ὡς ποινήν, ἀλλὰ ὡς μέσον περιοριστικὸν τῆς δυνάμεως ἀτόμων, ὁσάκις ὑπῆρχε φόβος ὅτι τις τῶν πολιτῶν εἶχεν αὐξηθῆ εἰς βαθμὸν ἐμβάλλοντα εἰς κίνδυνον τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦ, ἴδε Ἀριστ. Πολιτικ. 3. 13, 15 κέξ., 3. 17, 7., 5. 3, 3· ὅπως ἐξορισθῇ τις, ἀπητεῖτο ὁ ἀριθμὸς 6000 ὀστράκων, Σχόλ. εἰς Ἀριστοφάν. Ἱππ. 851, Πολυδ. Θ', 19· κατὰ τὸν Πλούτ. ἐν Ἀριστ. 7, «εἰ γὰρ ἑξακισχιλίων ἐλάττονες οἱ γράψαντες εἶεν, ἀτελὴς ἦν ὁ ἐξοστρακισμός». Τὸ αὐτὸ μέσον ἦν ἐν χρήσει ἐν Ἄργει, Ἀριστ. ἔνθ' ἀνωτ.· ἐν Μεγάροις καὶ ἐν Μιλήτῳ, Σχόλ. εἰς Ἀριστοφ. ἔνθ' ἀνωτ.· οὕτω καὶ ὁ πεταλισμὸς (ὃ ἴδε) ἐν Συρακούσαις.—Ἴδε Λεξικ. Ἀρχαιολ.— Πρβλ. Κόντου Παρατηρήσεις εἰς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων Πολιτείαν ἐν Ἀθηνᾶς τ. Δ', σ. 8.

ὀστρᾰκίνδα, Ἐπίρρ., παιδιὰ παιζομένη δι' ὀστράκων, ἣν περιγράφει ὁ Πολυδ. (Θ', 111) ὡς ἑξῆς «ὀστρακίνδα δέ, ὅταν γραμμὴν ἑλκύσαντες οἱ παῖδες ἐν μέσῳ καὶ διανεμηθέντες, ἑκατέρα μερὶς ἡ μὲν τὸ ἔξω τοῦ ὀστράκου πρὸ αὐτῆς εἶναι νομίζουσα ἡ δὲ τὸ ἔνδον, ἀφέντος τινὸς κατὰ τῆς γραμμῆς τὸ ὄστρακον, ὁπότερον ἂν μέρος ὑπερφανῇ, οἱ μὲν ἐκείνῳ προσήκοντος διώκουσιν, οἱ δὲ ἄλλοι φεύγουσιν ὑποστραφέντες· ὅπερ εἶδος παιδιᾶς αἰνίττεται καὶ Πλάτων ἐν τοῖς εἰς Φαῖδρον ἐρωτικοῖς. ὁ μὲν τοίνυν ληφθεὶς τῶν φευγόντων, ὅνος οὗτος κάθηται· ὁ δὲ ῥίπτων τὸ ὄστρακον ἐπιλέγει: νὺξ ἡμέρα· τὸ γὰρ ἔνδοθεν αὐτοῦ καταλήλιπται πίττῃ καὶ τῇ νυκτὶ ἐπιπεφύμισται. καλεῖται δὲ καὶ ὀστράκου περιστροφὴ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς παιδιᾶς», Πλάτ. Πολ. 521· οὕτως, ὀστράκου μεταπεσόντος, ὅταν τὸ ἄνω γένηται κάτω, ὁ αὐτ. ἐν Φαίδρ. 241B. — Ἐν τῷ τοῦ Ἀριστοφ. (Ἱππ. 855), ὀστρακίνδα βλέπειν, ὑπάρχει αἰνιγμὸς πρὸς τὸν **ὀστρακισμόν**.

ὀστρᾰκῖνος, [ᾰ], η, ον, πήλινος, Λατ. testaceus, ἐπὶ ἀγγείων, Ἱππ. 576, 45, κ. ἀλλ., Πλάτ. Κωμ. ἐν «Ποιητῇ» 2, Ἀ.θ. II. 7. 645., 11. 74, Καιν. Διαθ. 2) ὁ ἐξ ὀστράκου, ὀστράκινα τὸ δέρμα ὀστρακόδερμα, Λουκ. Λεξιφ. 6.

ὀστράκιον [ᾰ], τό, ὑποκορ. τοῦ **ὄστρακον**, Ἀριστ. π. τὰ Ζ. Ἱστ. 8. 4, 2, Στράβ. 823, Α. Β. 794.

ὀστρᾰκίς, **ίδος**, ἡ, ὑποκορ. τοῦ **ὄστρακον**· — τὸ φολιδωτὸν περίβλημα τοῦ κώνου τῆς πίτυος, Μυησιθ. παρ' Ἀθην. 57B. — Καθ' Ἡσύχ.: «ὀστρακίς· ἀγαλμάτιόν τι Ἀφροδίτης».

ὀστρᾰκισμός, ὁ, ἐξοστρακισμός, ἐξορία δι' ὀστράκων, ἴδε ἐν λ. **ὀστρακίζω**.

ὀστρᾰκίτης, ου, ὁ, **ὀστράκινος**, λίθος ὀστρ. Διοσκ. 5. 165, πρβλ. Πλίν. 36. 31· ὡσαύτως **ὀστρακίας**, ὁ αὐτ. 37. 65. 2) θηλ. **ὀστρακῖτις**, **ίδος**, = **καδμεία**, Διοσκ. 5, 84, Πλίν. 37. 56 καὶ 65. **II.** εἶδος πλακοῦντος, Ἀθήν. 647E.

ὀστρᾰκό-δερμος, ον, ὁ ἔχων δέρμα ἢ περίβλημα σκληρὸν ὡς ὄστρακον, καρκίνοι Ματραχομυομ. 297· ἀντίθ. τῷ **μαλακόστρακος**, Ἀριστ. π. τὰ Ζ. Ἱστ. 8. 17, 11· ἐπὶ ᾠῶν, αὐτόθι 1. 65, 5· — **ὀστρακόδερμα**, τά, ὡς τὸ **ὀστρακηρά**, ζῷα ἔχοντα περίβλημα σκληρὸν ὡς ὄστρακον, ἴδε ἐν λ. **μαλάκια**, τά.

ὀστρακοειδής, ές, = **ὀστρακώδης**, Σωφρ. 3537B.

ὀστρᾰκόεις, **εσσα**, **εν**, ποιητ. ἀντὶ **ὀστράκινος**, δόμος ὀστρ. Ἀνθ. Π. 9. 86· **νῶτα** Ποιητὴς παρὰ Σουίδ. ἐν λ. **στυφελισμός**.

ὀστρᾰκο-κονία, ἡ, ἔδαφος κατεστρωμένον διὰ τετριμμένων κεραμίδων, Λατ. pavimentum testaceum, Γεωπ. 2. 27, πρβλ. Βιτρούβ. 7. 1.

ὀστρᾰκον, τό, (ἴδε ἐν λ. **ὄστρεον**) πήλινον ἀγγεῖον, Λατ. testa, Ἀριστοφ. Βάτρ. 1190, πρβλ. Ἐκκλ. 1033, Λυσίας 98. 40, κτλ. 2) κεραμὶς ἢ τεμάχιον πηλίνου ἀγγείου, Λυσ. 101. 14· ἰδίως τὸ πήλινον πινακίδιον τὸ ἐν χρήσει κατὰ τὸν ὀστρακισμὸν (ἴδε **ὀστρακίζω**)· ὅθεν, τοῦ **ὄστρακον** παροίχεται, ὁ κίνδυνος τοῦ ἐξοστρακισμοῦ παρῆλθε, Κρατῖνος ἐν «Θρᾴτταις» 1· τὰ ὄστρακα ἀντὶ ὀστρακισμός, μνημονεύεται ἐκ τοῦ Πλάτωνος τοῦ Κωμικοῦ, τὸ ὄστρακον ἐπιφέρειν **τινί**, ψηφίζειν ὑπὲρ τῆς ἐξορίας τινός, Πλουτ. Ἀλκ. 13, πρβλ. Περικλ. 14. 3) περὶ τῆς φράσεως ὀστράκου περιστροφή, ἴδε ἐν λ. **ὀστρακίνδα**. 4) εἶδος πηλίνου κροτάλου, ἢ τοῖς **ὀστράκοις κροτοῦσα** [Μοῦσα], ἐπὶ τῆς ποιήσεως τοῦ Εὐριπίδου, Ἀριστοφ. Βάτρ. 1305. **II.** τὸ σκληρὸν περίβλημα τῶν ὀστρακοδέρμων, οἷον κοχλιῶν, μυδίων, χελωνῶν, Ὁμ. Ὕμν. εἰς Ἑρμ. 33, Θεόκρ. 9. 25, Ἀριστ. π. τὰ Ζ. Ἱστ. 4. 4. 1, κτλ.· ἴδε ἐν λ. **μαλάκια**, τά·—**ἐντεῦθεν**, τὸ **ὄστρακον χελώνης** ἢ τὸ τοῦ ὀστρέου, κλινῆρες **ὀστράκοις** .. ἐνδεδεμένοι Φίλων 1. 666. 2) τὸ κέλυφος τοῦ ᾠοῦ, ἀπτῆνα .., ἄρτι γυμνὸν ὀρτράκων Αἰσχύλ. Ἀποσπ. 401, πρβλ. Ἀριστ. π. Ζ. Γεν. 3. 2, 4 καὶ 5.

ὀστρακό-νωτος, ον, ὁ ἔχων τὰ νῶτα κεκαλυμμένα διὰ σκληροῦ ὀστράκου, Τεῦκρος παρ' Ἀθην. 455E, Αἰλ. π. Ζ. 9. 6.

ὀστρᾰκο-ποιός, ὁ, κεραμεύς, Γλωσσ.

ὀστρακό-ρῑνος, ον, = **ὀστρακόδερμος**, Ὀππ. Ἀλ. 1. 313., 5. 589.

ὀστρᾰκοφορέω, ψηφίζω δι' ὀστράκων, Σχόλ. εἰς Ἀριστοφ. Ἱππ. 855.

ὀστρᾰκοφορία, ἡ, τὸ ψηφίζειν δι' ὀστράκων, Ἀριστ. Ἀποσπ. 396, Πλουτ. Ἀλκιβ. 13.

ὀστρᾰκό-χροος, ον, καὶ αἰτ. κατὰ μεταπλ. **ὀστρακόχροα**, ὁ ἔχων σκληρὸν δέρμα, Ἀνθ. Π. 9. 196· — πρβλ. **μαλάκια**, τά.

ὀστρᾰκόω, μεταβάλλω εἰς συντρίμματα κεράμου, συντρίβω εἰς τεμάχια, ἐπὶ οὐράνης, δηλ. οὐροδόχου πηλίνου ἀγγείου. — Παθ., συντρίβομαι εἰς τεμάχια, Αἰσχύλ. Ἀποσπ. 179. **II.** κάμνω τὸ δέρμα σκληρὸν ὡς ὄστρακον, ὀστρ. τὸ δέρμα Ἀριστ. Προβλ. 2. 32, 1.— Παθ., καλύπτομαι διὰ σκληροῦ περιβλήματος, Λυκόφρ. 88.

III. στρωννύω δι' ὀστρακοκονίας (ὃ πρβλ.), Ἐπιγραφ. παρὰ τῷ Müller de Munim. Ath. σ. 38.

ὀστρᾰκώδης, ες, ὅμοιος ὀστράκῳ, ἐπὶ καρκίνων, Ἀριστ. π. τὰ Ζ. Ἱστ. 4. 2, 4, κ. ἀλλ.· ἐπὶ τῆς χελώνης, αὐτόθι 8. 17, 6· ἐπὶ ὀστρέων, αὐτόθι 4. 6, 3· ἐπὶ φλοιοῦ ᾠῶν τινων, αὐτόθι π. Ζ. Γεν. 2. 1, 20, πρβλ. π. τὰ Ζ. Ἱστ. 5. 34, 1.— τά ὀστρακώδη, πήλινα ἀγγεῖα, ὁ αὐτ. π. Φυτ. 2. 1, 2· — πρβλ. **ὀστρακόδερμος**.

ὀστρειακός, ή, όν, ὁ ἀνήκων εἰς τὸ ὄστρεον, σάρξ Ζωναρ.— Ἴδε Χαριτωνίδου Ποικίλα Φιλολ. ἐν Ἀθηνᾶς τ. Α', σ. 415.

ὀστρέϊνος, η, ον, ὁ ἀνήκων εἰς ὄστρεον ἢ ἐντὸς αὐτοῦ διαμένων, ὀστρακόδερμος, Πλάτ. Φίληβ. 21C.